

DECIZIE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de Penitenciarul nr. 16 – Pruncul al Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Penitenciarul nr. 16 - Pruncul al Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției al Republicii Moldova împotriva Inspecției Financiare cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Penitenciarul nr. 16 - Pruncul al Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției al Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoria Rîșcani, municipiul Chișinău din 11 noiembrie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a ț ă :

La data de 31 mai 2016, Penitenciarul nr. 16 – Pruncul al Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției al Republicii Moldova (în continuare Penitenciarul nr. 16 – Pruncul) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției Financiare cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că prin decizia nr. 27-04-05/05 din 21 martie 2016 cu privire la aplicarea sancțiunilor economice, Inspecția Financiară, în temeiul art. 80 alin. (6) și alin. (7) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar- fiscale nr. 181 din 25 iulie 2014 și cerințelor pct. 7 alin. (1) lit. g) și pct. 12 lit. g) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspecției financiare din subordinea Ministerului Finanțelor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1026 din 02 noiembrie 2010, a decis perceperea în bugetul de stat suma împrumutată neîntemeiat prin dezafectarea ei de la buget în mărime de 34 000 lei și

suma calculată în funcție de rata de bază aplicată de Banca Națională a Moldovei la principalele operațiuni de politică monetară pe termen scurt în sumă de 163,95 lei.

Inspekția Financiară, în motivarea deciziei sale, s-a referit la constatările efectuate de către directorul - adjunct al Inspekției Financiare, Babără Valeriu, care examinând materialele inspekției financiare complexe a activității economico-financiare a Penitenciarului nr. 16 - Pruncul din 16 martie 2016 a stabilit că, prin dispoziția de plată nr. 68 din 21 februarie 2011, Penitenciarului nr. 9 - Pruncul i-au fost eliberate 34 000 lei, care au fost restituite la 14 martie 2011, operațiune înregistrată în Registrul de casă în baza dispoziției de încasare nr. 10.

Ca urmare, angajatul cu funcții de inspecție din cadrul Inspekției Financiare a considerat că în rezultatul acestei operațiuni au fost ignorate cerințele pct. 3 din Normele pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 764 din 25 noiembrie 1992, admitând defazectarea de la buget a mijloacelor publice alocate pentru întreținerea Penitenciarului, încadrând în prevederile art. 55 alin. (1) din Legea privind sistemul public bugetar și proces bugetar nr. 847 din 24 mai 1996 cu modificările ulterioare, care au fost în vigoare până la 01 ianuarie 2015.

Sușține că în vederea respectării procedurii prealabile de contestare a actului administrativ în temeiul art. 14 din Legea contenciosului administrativ, Penitenciarul nr. 16 – Pruncul s-a adresat pârâtului cu cerere prealabilă nr. 1/1046 din 19 aprilie 2016, solicitând revocarea deciziei emise, însă prin răspunsul Inspekției Financiare nr. 1/1046 din 19 aprilie 2016, recepționat la 05 mai 2016, a fost adoptată o decizie de modificare a deciziei privind aplicarea sancțiunilor economice nr. 27-04-05/05 din 21 martie 2016, prin care în decizia vizată s-au introdus modificări cu caracter redacțional, care nu influențează esența deciziei adoptată anterior.

Consideră reclamantul că decizia este una ilegală, deoarece este contrară prevederilor art. 55 alin. (1) din Legea privind sistemul public bugetar și proces bugetar nr. 847 din 24 mai 1996 (în redacția anului 2011), care stipulează expres că se interzice defazectarea de la buget a mijloacelor pentru acordarea de credite și împrumuturi agenților economici, care potrivit dispozițiilor Legii cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nr. 845 din 03 ianuarie 1992, reprezintă o formă organizatorico-juridică a activității de antreprenoriat.

Specifică reclamantul că potrivit art. 6 alin. (1) din Legea cu privire la sistemul penitenciar nr. 1036 din 17 decembrie 1996, instituțiile penitenciare (inclusiv Penitenciarul nr. 16 – Pruncul și Penitenciarul nr. 9 – Pruncul) sunt organe în care, în baza hotărârii instanței de judecată, își execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare sau la detențiune pe viață, se asigură detenția provizorie a persoanelor față de care a fost aplicată măsura arestului preventiv sau sancțiunea arestului contravențional, fapt ce se desprinde că instituțiile penitenciare nu au fost constituite ca subiecți ai activității de întreprinzător și nu pot fi încadrați în noțiunea de agent economic, în sensul art. 55 alin. (1) al Legii nr. 847 din 24 mai 1996 (în redacția anului 2011).

Astfel, menționează că în sensul prezentului articol, operațiunea de defazectare de la buget a mijloacelor, urmează a fi înțeleasă ca operațiune de schimbare a destinației acestor mijloace prin extragerea lor din bugetul de stat, or, eliberarea sumelor financiare din bugetul de stat în același buget, nu poate fi privită ca o defazectare a

acestora, dat fiind faptul că sumele respective au rămas inerente bugetului, cu atât mai mult că suma vizată a fost restituită Penitenciarului nr. 16 – Pruncul la 14 martie 2011, în termen de 20 zile.

Precizează reclamantul că, atât Penitenciarul nr. 16 – Pruncul, cât și Penitenciarul nr. 9 - Pruncul sunt persoane juridice de drept public, finanțarea cărora se face cu destinație specială de la bugetul de stat.

Reclamantul afirmă că operațiunea în cauză a fost efectuată în baza art. 28 alin. (5) din Legea nr. 1036 din 17 decembrie 1996, pentru acordarea indemnizațiilor unice, colaboratorilor din Penitenciarul nr. 9 - Pruncul, în legătură cu demisionarea acestora la atingerea vechimii în serviciu necesară pentru stabilirea pensiei conform Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, care potrivit art. 143 alin. (1) lit. a) Codul muncii, se achită în ziua eliberării salariatului, iar în cazul reținerii de către angajator a acestor plăți din vina sa, conform art. 330 alin. (2) Codul muncii, salariatului i se plătesc suplimentar pentru fiecare zi de întârziere, 0,1 la sută din suma neplătită în termen. Iar, în baza normelor enunțate, operațiunea în cauză o consideră legală, efectuată cu scopul de a nu prejudicia statul prin dezafectarea mijloacelor financiare pentru neachitarea la timp a indemnizației unice.

De asemenea relatează reclamantul că aplicarea sancțiunii respective, a avut loc cu încălcarea art. 81 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25 iulie 2014, care indică expres că, încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspundere disciplinară, civilă contravențională sau penală în conformitate cu legislația în vigoare, nu și ca formă de răspundere – sancțiune economică, cum este în prezenta speță.

Mai mult ca atât, a evidențiat că sancțiunea economică aplicată este privită ca răspundere civilă, căreia i se aplică termenul general de prescripție extensivă prevăzut la art. 267 Cod civil - 3 ani, iar la caz, acest termen a încetat, iar sancțiunea economică nu poate fi aplicată.

Solicită Penitenciarul nr. 16 – Pruncul, anularea deciziei nr. 27-04-05/05 din 21 martie 2016 cu privire la aplicarea sancțiunilor economice emisă de Inspekția Financiară.

Prin hotărârea Judecătoria Rîșcani, municipiul Chișinău din 11 noiembrie 2016, acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017, a fost respins apelul declarat de Penitenciarul nr. 16 – Pruncul și a fost menținută hotărârea Judecătoria Rîșcani, municipiul Chișinău din 11 noiembrie 2016.

Invocând dezacordul cu decizia instanței de apel, la 23 iunie 2017, în termenul prevăzut de lege, Penitenciarul nr. 16 – Pruncul a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

A reiterat motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

Recurentul suplimentar a indicat că, instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea corectă a cauzei, fapt ce a dus la soluționarea greșită a acesteia, încălcând și aplicând eronat normele de drept material și procedural.

Susține recurentul că operațiunea vizată, și anume, prin dispoziția de plată nr. 68 din 21 februarie 2011, Penitenciarul nr. 16 – Pruncul i-a eliberat Penitenciarului nr. 9 - Pruncul suma de 34 000 lei, care a fost restituită la 14 martie 2011, fiind consemnat în Registrul de casă în baza dispoziției de încasare nr. 10, a fost efectuată în scopul de a nu prejudicia statul prin dezafectarea mijloacelor financiare pentru neachitarea la timp a indemnizației unice. Operațiunea dată nu reprezintă un împrumut așa cum este reglementat în norma imperativă în baza căreia a fost stabilită încălcarea admisă.

În acest context, reieșind din specificul operațiunii, menționează faptul că bugetul de stat nu a avut de suferit și nu a fost prejudiciat sub nici o formă, sursele financiare rămânând în cadrul bugetului sistemului penitenciar, iar finanțarea sistemului penitenciar conform Legii nr. 1036/1996 se face prin intermediul Departamentului Instituțiilor Penitenciare, care redistribuie la rândul său, instituțiilor subordonate lui.

Așadar, transferul banilor dintr-o instituție penitenciară în alta, în limitele bugetului alocat pentru Departamentul Instituțiilor Penitenciare nu poate fi privită drept un împrumut.

De asemenea a indicat recurentul că, acțiunea a avut loc și s-a consumat sub imperiul Legii nr. 847 din 24 mai 1996, iar efectele sunt aplicate conform Legii nr. 181 din 25 iulie 2014, care nu pot fi retroactive.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 23 iunie 2017 în termen.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 septembrie 2017 recursul declarat de Penitenciarul nr. 16 – Pruncul, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) CPC, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi probe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Pe parcursul examinării cauzei s-a constatat cu certitudine că, prin decizia nr. 27-04-05/05 din 21 martie 2016 cu privire la aplicarea sancțiunilor economice, Inspekția Financiară, în temeiul art. 80 alin. (6) și alin. (7) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar- fiscale nr. 181 din 25 iulie 2014 și cerințelor pct. 7 alin. (1) lit. g) și pct. 12 lit. g) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspekției financiare din subordinea Ministerului Finanțelor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1026 din 02 noiembrie 2010, a decis perceperea în bugetul de stat suma împrumutată neîntemeiat prin dezafectarea ei de la buget în mărime de 34 000 lei și suma calculată în funcție de rata de bază aplicată de Banca Națională a Moldovei la

principalele operațiuni de politică monetară pe termen scurt în sumă de 163,95 lei (f.d.7).

La fel, s-a stabilit că în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, Penitenciarul nr. 16 – Pruncul s-a adresat la 19 aprilie 2016 Inspecției Financiare cu cerere prealabilă nr. 1/1046, solicitând revocarea deciziei emise (f.d. 8-11), însă prin răspunsul Inspecției Financiare nr. 1/1046 din 19 aprilie 2016, recepționat la 05 mai 2016, cererea prealabilă a fost respinsă. Concomitent, Inspecția Financiară a informat despre adoptarea deciziei de modificare a deciziei privind aplicarea sancțiunilor economice nr. 27-04-05/05 din 21 martie 2016, prin care în decizia vizată s-au introdus modificări cu caracter redacțional, care nu influențează esența deciziei adoptată anterior.

Așadar, prin decizia Inspecției Financiare nr. 24-0004-05/06 din 04 mai 2016 cu privire la aplicarea sancțiunilor economice, s-a modificat alin. (3) al deciziei nr. 24-04-05/05 din 21 martie 2016, astfel sintagma „art. 55 alin. (1)” a fost substituită cu sintagma „art. 55 alin. (1), (3)”, precum și „pct. 12 lit.g)” cu sintagma „pct. 12 lit. d) și g)” (f.d. 33-34).

Tot actele cauzei atestă că, prin factura seria FE nr. 170377 din 21 februarie 2011, Penitenciarul nr. 16 – Pruncul a transmis în numerar suma de 34 000 lei, Penitenciarului nr.9 – Pruncul (f.d. 48), iar potrivit facturii seria HA nr. 0463243 din 14 martie 2011, Penitenciarul nr.9 – Pruncul a rambursat în numerar suma de 34 000 lei (f.d. 47).

La materialul probator al cauzei se regăsesc și dispozițiile de încasare nr. 10 din 14 martie 2011 și nr. 68 din 21 februarie 2011, care demonstrează că suma de 34 000 lei a fost transmisă de Penitenciarul nr. 16 – Pruncul și returnată de Penitenciarul nr.9 – Pruncul, fapt menționat și în raportul privind rezultatele inspectării financiare a Penitenciarul nr. 16 – Pruncul, la rubrica corectitudinii efectuării operațiunilor de casă și bancare (f.d. 63-67).

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a respins acțiunea, ca nefondată, motivându-și soluția prin faptul că, în situația în care mijloacele financiare au fost repartizate instituției bugetare, pentru asigurarea bunei activități, conform destinației, Penitenciarul nr. 16 – Pruncul contrar dispozițiilor Legii finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25 iulie 2014, Legii privind sistemul bugetar și proces bugetar nr. 847 din 24 mai 1996 și Normelor pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 764 din 25 noiembrie 1992, a realizat din nume propriu împrumutul în mărime de 34 000 lei, fapt ce instituie o responsabilitate pecuniară pentru utilizarea neconformă a mijloacelor financiare, permise din partea instituțiilor publice.

Judecând apelul declarat de Penitenciarul nr. 16 – Pruncul, instanța de apel, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii materiale, stabilind circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii și având la bază cumulul de probe administrate la caz, corect a ajuns la concluzia respingerii apelului cu menținerea hotărârii primei instanțe ca fiind legală și întemeiată.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs reține prevederile art. 78 alin. (1) a Legii finanțelor publice și responsabilității bugetar- fiscale nr. 181 din 25 iulie

2014, inspectarea financiară se efectuează de către Inspecția financiară din subordinea Ministerului Finanțelor în baza regulamentului aprobat de către Guvern.

Iar, potrivit art. 80 alin. (3), (6), (7) și art. 81 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale (aplicate de către Inspecția Financiară la efectuarea controlului), se interzice dezafectarea de la buget a mijloacelor pentru acordare de împrumuturi persoanelor fizice și juridice. Excepție fac resursele recreditate în condițiile Legii cu privire la datoria sectorului public, garanțiile de stat și recreditarea de stat, precum și cele destinate acordării de credite fără dobândă concurenților electorali.

Mijloacele bugetare, inclusiv cele exprimate prin bunuri materiale, utilizate de către autoritățile/instituțiile bugetare, contrar prevederilor actelor normative, pentru acordare de împrumut sau de ajutor financiar persoanelor fizice și juridice se percep integral de la acestea și se varsă la bugetul respectiv fără a fi restabilite ulterior pe conturile creditorilor. Pentru întreaga perioadă de utilizare a acestor mijloace, de la persoanele menționate se percepe la bugetul respectiv o sumă calculată în funcție de rata de bază aplicată de Banca Națională a Moldovei la principalele operațiuni de politică monetară pe termen scurt.

Sancțiunile specificate la alin.(2) și (6) se aplică de către Inspecția financiară în baza rezultatelor inspectărilor efectuate.

Potrivit pct. 3 din Normele pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova, aprobată prin hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 764 din 25 noiembrie 1992, numerarul primit de întreprinderi de la instituțiile financiare este utilizat în scopurile pentru care a fost eliberat.

Instanța de recurs conchide că prin prisma normelor de drept enunțate, instanța de apel și instanța de fond au ajuns la o concluzie justă și întemeiată privind respingerea acțiunii reclamantului, or, nu au fost stabilite temeiuri pentru anularea actului administrativ contestat. Iar, decizia Inspecției Financiare nr.24-04-05/05 din 21 martie 2016 cu privire la aplicarea sancțiunilor economice este una legală.

Conform art. 17 alin. (12), art. 19 alin. (12) din Legea contabilității, contabilitatea instituțiilor publice asigură înregistrarea plăților de casă și a cheltuielilor efective conform clasificăției bugetare a bugetului aprobat. Documentele de casă, bancare și de decontare, datoriile financiare, comerciale și calculate pot fi semnate unipersonal de conducătorul entității ori de două persoane cu drept de semnătură: prima semnătură aparține conducătorului sau altei persoane împuternicite, a doua - contabilului-șef sau altei persoane împuternicite. În cazul autorităților publice, semnăturile pe documentele menționate se confirmă, după caz, prin aplicarea ștampilei. În lipsa funcției de contabil-șef, semnătura pe documentele menționate se aplică de conducătorul entității respective sau de altă persoană împuternicită.

În acest context, urmează a fi menționate și prevederile pct. 13 din Normele pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova, care statuează că, eliberarea numerarului din casele întreprinderilor se efectuează prin dispoziții de plată sau alte scripte întocmite în modul corespunzător (borderouri de plăți, cereri de eliberare a numerarului, conturi etc.) cu aplicarea ștampilei cu atributele dispoziției de plată. Scriptele de eliberare a numerarului trebuiesc să fie semnate de conducătorul și contabilul-șef ai întreprinderii sau de alte persoane împuternicite.

Astfel, potrivit pct. 5 din Normele pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova aprobată prin hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.764 din 25 noiembrie 1992, întreprinderile, de regulă, primesc de la instituțiile financiare ale republicii bani în numerar pentru retribuirea muncii, plata pensiilor și indemnizațiilor, achiziționarea producției agricole, procurarea ambalajului și obiectelor de la populație, acoperirea cheltuielilor de deplasare și pentru alte scopuri prevăzute de Instrucțiunea în vigoare a Băncii Naționale a Moldovei cu privire la modul întocmirii raportului statistic asupra volumului operațiunilor de casă la instituțiile financiare din Republica Moldova. Întreprinderile cu încasări permanente de bani pot utiliza numerarul din casele sale pentru scopurile indicate mai sus, cu excepția cheltuielilor de deplasare.

În acest sens se evidențiază și corectitudinea soluției instanțelor de judecată cu privire la faptul că Legea privind sistemul bugetar și proces bugetar nr. 847 din 24 mai 1996 a fost abrogată la 01 ianuarie 2015, odată cu intrarea în vigoare a Legii finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25 iulie 2014.

Raportând la caz prevederile enunțate în coroborare cu relatările stabilite instanța de recurs reține drept corectă concluzia instanțelor de judecată cu referire la faptul că reclamantul a împrumutat mijloace publice în sumă de 34 000 lei, care au fost reîntoarse pe contul reclamantului la 14 martie 2011, cu ignorarea cerințelor pct. 5 din Normele pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova, potrivit căruia numerarul primit de la instituțiile financiare este utilizat în scopurile pentru care a fost eliberat.

Astfel la caz sunt incidente prevederile art. 55 alin. (3) a Legii privind sistemul bugetar și proces bugetar nr.847 din 24 mai 1996 (în vigoare la data acordării împrumutului de mijloace publice - 21 februarie 2011) potrivit căroră, mijloacele bugetare, inclusiv cele exprimate prin bunuri materiale, utilizate de către instituțiile publice, contrar prevederilor actelor normative, pentru acordare de împrumut sau de ajutor financiar persoanelor juridice și fizice se percep integral de la acestea și se varsă la bugetul respectiv fără a fi restabilite ulterior pe conturile creditorilor. Pentru întreaga perioadă de utilizare a acestor mijloace, de la persoanele menționate se percepe la bugetul respectiv o sumă echivalentă cu rata de bază aplicată de Banca Națională a Moldovei la refinanțarea băncilor comerciale prin operațiuni REPO de cumpărare, în termen de 2 luni, a valorilor mobiliare de stat.

Instanța de recurs conchide că norma în vigoare la acel moment de asemenea instituia o responsabilitate pecuniară pentru utilizarea neconformă a mijloacelor financiare de către instituțiile publice, care poate fi aplicată inclusiv instituțiilor bugetare.

În aceste condiții în ipoteza în care mijloacele financiare au fost repartizate instituției bugetare, iar aceasta i-a utilizat contrar scopului, acordând un împrumut în mărime de 34 000 lei, Inspekția Financiară în mod temeinic a constatat încălcarea prevederilor legislației.

Totodată instanța de recurs nu poate reține argumentele recurentului cu privire la faptul că sancțiunea economică a fost aplicată tardiv, or Inspekția Financiară a efectuat controlul la data de 10 februarie 2016. Iar, sancțiunea economică aplicată de către Inspekția Financiară este una specială și termenul urmează a fi calculat din momentul constatării acesteia.

Prin urmare, sunt apreciate critic susținerile recurentului precum că instanțele de judecată nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, nefiind dovedite circumstanțele considerate de instanță ca stabilite, iar concluziile instanței expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, deoarece susținerile date nu au suport legal, mai mult că contravin constatărilor relatate.

Celelalte apărări ale recurentului formulate în recurs, la fel, sunt neîntemeiate, mai mult, în esența lor, sunt similare argumentelor invocate în apel și sunt expuse asupra circumstanțelor, cărora le-a fost dată o apreciere corectă și nefiind stabilite careva încălcări.

Concluzionând, instanța de recurs conchide că decizia recurată este adoptată în limitele competenței, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării pricinii au fost create condiții obiective participanților la proces, întru realizarea drepturilor sale procedurale.

Mai mult că aceste argumente nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că decizia instanței de apel este întemeiată și legală, iar criticele formulate în recurs sunt nejustificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Penitenciarul nr. 16 – Pruncul al Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției al Republicii Moldova.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017 și hotărârea Judecătorei Rîșcani, municipiul Chișinău din 11 noiembrie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Penitenciarul nr. 16 - Pruncul al Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției al Republicii Moldova împotriva Inspecției Financiare cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Tamara Chișca-Doneva